

D'acord amb allò que estableix el Reglament Orgànic de la Corporació, present la següent MOCIÓ al pròxim Ple del Consell Insular:

MOCIÓ PER A LA CONVIVÈNCIA A CATALUNYA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

La irresponsabilitat històrica del PP.

El preàmbul de la Constitució espanyola recull que el poble espanyol manifesta, entre d'altres, la seva voluntat de:

Garantir la convivència democràtica dins de la Constitució i de les lleis conforme a un ordre econòmic i social just.

Consolidar un Estat de Dret que assegurí l'imperi de la llei com a expressió de la voluntat popular.

Protegir tots els espanyols i pobles d'Espanya en l'exercici dels drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions.

Per tant, la convivència és un valor suprem del nostre ordenament constitucional que ha d'inspirar l'acció de totes les formacions polítiques, en particular d'aquelles que es diuen d'Estat.

-

Lamentablement, fa molt de temps que el Partit Popular té conductes que no han anat precisament en pro de la convivència entre els espanyols, utilitzant el conflicte territorial, especialment amb Catalunya, com a arma política per intentar obtenir millors resultats en altres llocs d'Espanya.

La victòria electoral del PP el 1996 va ser ximpleria al crit de "Pujol enano, habla castellano", el que anys més tard el mateix Aznar va definir com "una mica jocós". Setmanes després, el llavors dirigent popular va passar a parlar català en la intimitat després de la signatura dels acords del Majestic que van propiciar el traspàs de copioses competències a la Generalitat de Catalunya.

Per a la dreta política i mediàtica aquest era un pacte per la governabilitat elogiat per terra, mar i aire. Una cosa inaudita si tenim en compte que, tres anys abans, quan Felipe González arribava a un acord amb Jordi Pujol per formar govern, aquestes mateixes dretes l'acusaven d'humiliar-se i de comprometre els interessos d'Espanya per continuar en el poder; es deia també que el poble espanyol pagaria un alt preu perquè González seguís en el poder.

Una de les competències transferides a la Generalitat a conseqüència del pacte del Majestic va ser la de trànsit. Es va fer mitjançant una Llei orgànica específica atès que aquesta competència no estava prevista a l'Estatut d'Autonomia i va suposar que la Guàrdia Civil deixàs d'exercir aquesta funció a Catalunya, en favor dels Mossos d'Esquadra. Amb el que hem hagut d'escoltar quan s'ha transferit la mateixa competència a la Comunitat Foral de Navarra, estant aquesta prevista en el seu Estatut.

Amb el pacte del Majestic, a més, es van eliminar els governadors civils, es va cedir el 30% de l'IRPF, es va traspasar l'INEM i les polítiques actives d'ocupació, es va modificar la Llei de Ports perquè la Generalitat nomeni els presidents dels ports d'interès general... I Catalunya va aprovar una Llei de Normalització Lingüística sense que el PP ni la dreta mediàtica dirà ni piu.

I a tot això cal afegir els indults a 16 membres de la banda terrorista Terra Lliure que va concedir el Govern d'Aznar el 1996.

Blanc i en botella: si ho acorda el PP, fins i tot molt més, és responsabilitat i pacte d'Estat; si ho fa el PSOE, llavors es trenca Espanya per tal de mantenir-se en el poder.

Durant la tramitació del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, el PP va tornar a demostrar la seva irresponsabilitat i la seva doble vara de mesurar. Mentre recorria davant del Tribunal Constitucional un sense fi d'articles del nou Estatut català, Rajoy votava a favor articles idèntics en altres Estatuts (inclosa la bilateralitat, per exemple).

Al seu torn, Rajoy recollia firmes contra l'Estatut català per demanar-ne un referèndum a tot Espanya amb la següent pregunta: ¿Considera convenient que Espanya continuï sent una única nació en la qual tots els seus ciutadans siguin iguals en drets i obligacions, així com en l'accés a les prestacions públiques?

Novament, es venia a dir que Espanya es trencava i que no hi hauria igualtat entre els espanyols. Disset anys després la mateixa música, la mateixa lletra i Espanya no s'ha trencat, fins i tot malgrat els atacs contra la convivència del PP.

Dos referèndums il·legals i una declaració unilateral d'independència amb el govern de Mariano Rajoy. Quan Espanya va poder trencar-se.

Aquella tensió a la qual Rajoy va sotmetre les relacions de Catalunya i el conjunt d'Espanya són considerats com l'inici del procés que tanta confrontació i divisió va produir entre catalans i que va sotmetre a tanta tensió territorial al nostre país.

Així, la Diada de l'11 de setembre de 2012, amb Mariano Rajoy en el Govern, va comptar amb la presència d'un milió i mig de catalans que demanaven la independència, segons la Guàrdia Urbana de Barcelona. Pocs dies després, el president del Govern, Mariano Rajoy, i

el de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, es reunien a la Moncloa sense que hi hagués cap avenç, tancant-se tota opció de diàleg.

La conseqüència va ser l'avançament electoral a Catalunya al 25 de novembre de 2012, amb un clar enfocament plebiscitari. En el mateix debat de política general en què Mas anunciava la convocatòria electoral, els independentistes aprovaven una iniciativa al Parlament que comprometia la celebració d'un referèndum sobiranista.

La negativa al diàleg del PP és el millor caldo de cultiu per a l'independentisme i el resultat electoral reforça les posicions independentistes amb un increment de 10 punts en la participació.

Així les coses, el suport a l'independentisme creix als carrers, registrant les Diades del 2013 i el 2014 el suport més gros a l'independentisme als carrers de Barcelona. En aquests anys, segons la Guàrdia Urbana, els manifestants van ascendir a 1,6 i 1,8 milions respectivament. La del 2014 es converteix en el pròleg al primer referèndum il·legal per la independència, celebrat el 9 de novembre d'aquell any tot i que Mariano Rajoy va dir que la consulta "ni es pot ni se celebrarà". Però es va celebrar, amb centre de premsa i difusió de resultats inclòs, malgrat la suspensió del Tribunal Constitucional. Un ridícul supí.

El desafiament independentista arreplega davant la inoperància política del govern del PP i el 27 de setembre de 2015 se celebren noves eleccions a Catalunya, amb els dos partits independentistes concorrent en una sola llista i amb un clar compromís per a declarar la independència.

Després d'aquestes eleccions, Carles Puigdemont és elegit president de la Generalitat, assumeix la unilateralitat com a única alternativa, promovent lleis de desconnexió de Catalunya amb l'Estat, un nou referèndum il·legal l'1 d'octubre de 2017 i una declaració unilateral d'independència el 27 del mateix mes.

Mentre l'independentisme seguia movent-se massivament, amb xifres per sobre del milió de persones en aquelles Diades prèvies a la DUI, el govern de Rajoy opta només per la via punitiva, renunciant al diàleg, amb reformes legals que no van aconseguir dissuadir el bloc independentista de la seva actuació.

No només això, una absoluta inoperància en l'escena internacional i la nefasta gestió de l'1 d'octubre fan que, en els dies venidors, resulti difícil explicar l'ocorregut davant d'altres països, agreujant el risc de fractura territorial.

Aquest és el trist balanç de l'actuació rígida del PP, captiva de la seva actitud frontista contra alguns territoris, motivada per l'espuri ànim d'obtenir millors resultats electorals en altres llocs d'Espanya.

Després, si hi ha hagut un moment en què Espanya va poder trencar-se ha estat aquest, no un altre.

I en aquell moment, el PSOE va donar suport al Govern davant semblant desafiament, donant suport a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució i la convocatòria d'unes noves eleccions autonòmiques, per garantir el respecte a la Constitució i el compliment de la legalitat a Catalunya.

Catalunya està millor avui que el 2017 i Espanya no s'ha trencat.

Després de la moció de censura de l'1 de juny de 2018, l'arribada de Pedro Sánchez a la Presidència del Govern no només suposa la sortida de la Moncloa d'un Partit Popular condemnat per corrupció i la fi de les seves polítiques de retallades i precarietat que tant dany van infligir a la ciutadania espanyola. El nou govern socialista inicia una senda de diàleg en relació amb Catalunya que continua després de les eleccions generals del 2019 amb el govern de coalició progressista.

Una senda de diàleg, que al contrari que el fet pel PSOE des de l'oposició amb el 155, mai va comptar amb el suport del Partit Popular, novament engrescat a utilitzar la confrontació territorial com a arma per fer oposició al Govern de coalició progressista.

Un diàleg que va suposar decisions difícils, com els indults parcials als líders independentistes condemnats per l'1 d'octubre i la declaració unilateral d'independència, però que ha donat fruits evidents. Fins al punt que la situació de Catalunya i d'Espanya és molt millor avui que el 2017.

Avui és molt millor la convivència entre els catalans i d'aquests amb el conjunt d'Espanya, avui és molt menor la mobilització de l'independentisme (l'última Diada ha ajuntat 115.000 persones, lluny de les xifres de l'anterior dècada) i avui es compleix la Constitució a tot Espanya (tret de la seu de Gènova del PP, on fa cinc anys que bloquegen la renovació del CGPJ).

I sí, avui també la primera força política a Catalunya és un partit constitucionalista com el PSC, tant en les eleccions autonòmiques del 2021 com en les passades municipals i en les més recents eleccions generals.

Tot el relat anterior posa de manifest que amb el diàleg com a eina i la Constitució com a marc els fruits han estat més positius per a la convivència i per a la unitat d'Espanya. La confrontació i la manca de respecte als principis constitucionals que emparen la diversitat cultural i lingüística del nostre país són una rara forma de garantir la unitat d' Espanya.

Una reflexió final.

Convindria a la dreta fer una reflexió sobre les seves amenaces apocalíptiques cada vegada que governa l'esquerra a Espanya: "desmantellament de la nació", "mutació constitucional", "plantar cara amb tota la determinació a un pla que vol acabar amb la Constitució"... Ja hem vist que els majors riscos de ruptura s'han produït amb el PP en el Govern.

Són frases que precedeixen convocatòries de mobilitzacions que tenen el tuf de tumults trumpistes i que posen de manifest que no es digereix el resultat electoral ni es reconeix la legitimitat dels governs que sorgeixen de la votació de la ciutadania i de les majories parlamentàries, com assenyalava l'article 99 de la nostra Constitució. Fins i tot amb caràcter preventiu com passa ara o previ a una celebració electoral com va ocórrer amb aquella foto de Colón de febrer de 2019 de la qual avui només queda el líder d'una ultradreta més envalentida i que és l'únic soci possible per al PP.

Perquè aquest és el fons de la qüestió: que no s'accepta la legitimitat d'un govern sorgit de la voluntat popular i de les majories parlamentàries quan és progressista. No s'accepta la legitimitat un govern progressista que fa polítiques per a la majoria, pensant en l'interès general. Polítiques que no agraden a una minoria privilegiada, a la qual defensa la dreta política, mediàtica i econòmica i que està disposada a "arribar al límit i posar en risc l'Estat per tal d'acabar amb ell", com algú va reconèixer al seu dia. Ell és sempre un president de Govern socialista.

Per tot això, el grup PSOE proposa al ple del Consell Insular d'Eivissa l'adopció de la present MOCIÓ:

El Ple del Consell Insular d'Eivissa insta el nou Govern d'Espanya a continuar fent del diàleg, dins del marc constitucional, l'eina per millorar la convivència entre catalans i d'aquests amb la resta d'Espanya.

Eivissa, a 14 de setembre de 2023

Josep Marí Ribas
Portaveu del grup PSOE

A LA PRESIDÈNCIA DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA